

بررسی اثر عصاره آبی و الکی گیاه کانابیس ساتیوا بر دانسیته نورونی منطقه سوبیکولوم هیپوکامپ در موش صحرایی نر

مریم طهرانی پور^۱، مریم کهتارپور^۲، دکتر ناصر مهدوی شهری^۳

۱- استادیار، فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

۲- کارشناسی ارشد علوم جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد kehtarpourmaryam@yahoo.com

۳- استاد، زیست شناسی تکوینی، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

تاریخ دریافت: ۸۹/۴/۴ تاریخ پذیرش: ۸۹/۹/۳

چکیده

حافظه برای انواع مختلف اطلاعات دارای مسیرهای اختصاصی است. در گیاه *Cannabis sativa* بیش از ۶۱ ماده شیمیایی یافت شده که کانابینوئید نامیده می شود. هدف از انجام این تحقیق بررسی اثر عصاره آبی و الکی برگ گیاه *Cannabis sativa* بر دانسیته نورونی ناحیه سوبیکولوم هیپوکامپ موش نر نژاد ویستار می باشد. در این تحقیق ابتدا ۴۰ راس موش نر نژاد ویستار با وزن تقریبی ۳۰۰-۳۵۰ گرمی، به پنج گروه تجربی ۴، ۳، ۲، ۱ و گروه شاهد تقسیم شدند. عصاره آبی و الکی برگ گیاه شاهدانه با روش سوکسله تهیه و در گروه های تجربی به ترتیب عصاره با دوزهای ۲۵ mg/kg و ۵۰ mg/kg به روش داخل صفاقی (I.P.) به مدت ۳ هفته (هر هفته یکبار) تزریق و پس از یک ماه حیوانات با رامپون و کتامین بیهوش، مغز آن ها به آرامی از جمجمه خارج شده در فرمالین نمکی ۱۰٪ قرار گرفته و پس از طی مراحل پاساژ بافتی برش های سریال ۷ میکرونی با همتاتوکسیلین، انوزین رنگ آمیزی شدند. سپس از ناحیه سوبیکولوم عکس برداری و به طریقه دایسکتور دانسیته نورونی با گروه کنترل مقایسه شد. آنالیزهای آماری کاهش معنی داری در دانسیته نورونی سوبیکولوم گروه تجربی (دوز ۲۵ و ۵۰ mg/kg عصاره آبی) نسبت به گروه کنترل نشان داد ($P < 0.001$) و افزایش معنی داری در دانسیته نورونی گروه تجربی (دوز ۲۵ و ۵۰ mg/kg عصاره الکی) نسبت به گروه کنترل نشان داد ($P < 0.001$). بنابراین احتمال می رود عصاره آبی برگ گیاه شاهدانه از طریق بلوکه کردن آزادسازی پتاسیم موجب تخریب نورونی در سوبیکولوم شده به نحوی که دانسیته نورونی این ناحیه کاهش یافته است. در حالی که عصاره الکی این ماده نوعی نورونز را القا کرده است.

کلید واژه: شاهدانه، سوبیکولوم، هیپوکامپ.

مقدمه

تشکیلات هیپوکامپ قسمت میانی و دراز قشر لیمبیک در قطعه گیجگاهی در سطح داخلی نیمکره های مغز و در زیر شیار کورونید و شاخ گیجگاهی بطن جانبی واقع است. تشکیلات هیپوکامپی از سوبیکولوم، هیپوکامپ و چین دندانهای تشکیل شده یک سر هیپوکامپ با هسته های آمیگدالوئید مماس و یکی از لبه های آن هم به شکنج پراهیپوکامپ چسبیده است. این ساختار به دلیل این که مشابه اسب آبی است، هیپوکامپ نامیده می شود (۹، ۱۰).

حافظه به معنای ذخیره، نگهداری و فراخوانی اطلاعات می باشد. ذخیره اطلاعات به دست آمده از طریق یادگیری به عنوان حافظه شناخته می شود از دیدگاه فیزیولوژیکی حافظه به واسطه تغییراتی در قابلیت هدایت سیناپسی از نورونی به نورون بعدی ایجاد و موجب پیدایش مسیرهای تازه یا مسیرهای تسهیلی برای هدایت پیام ها در مدارهای عصبی مغز می گردد (۱۱). روند به رمز در آوردن حافظه بلوکه کردن آزادسازی پتاسیم موجب تخریب نورونی در سوبیکولوم شده به نحوی که دانسیته نورونی این ناحیه کاهش یافته است. در حالی که عصاره الکی این ماده نوعی نورونز را القا کرده است.

درنواحی از مغز از جمله هیپوکامپ، کورتکس، مخچه (۷)، سیستم لیمبیک، تالاموس و هیپوتالاموس تأیید کرده است هم چنین حضور رسپتور CB₂ در سلول‌های سیستم ایمنی، کبد، ریه، بیضه‌ها و اخیراً در تنه مغزی (۲۱) نشان داده شده است بنابراین احتمال اثرکانابینوئیدها بر این سلول‌ها وجود دارد (۷). تاکنون مطالعاتی پیرامون شناسایی عملکرد رسپتورهای کانابینوئیدی در ساختارهای سیستم عصبی به انجام رسیده و با توجه به شناسایی و توسعه آگونیست‌ها و آنتاگونیست‌ها درک عمیق تری از نقش فیزیولوژیک سیستم اندوکانابینوئیدی پیدا خواهد شد که در نهایت منجر به پیشرفت‌هایی در زمینه داروهای خواب آور، ضد استفراغ (۲۱)، ضد تنگی نفس، ضد فشارخون، تنظیم کننده ایمنی، عوامل ضد تب، حفاظت عصبی، ضد تشنج، فیروز کبدی، رشد استخوان، آرتروواسکلروز (۳۳)، ضد اسپاسم (۳۲) و تنظیم هورمونی می‌شود (۲۵). هم چنین نقش این سیستم در جنبه‌های مولکولی مثل حیات سلول، باروری، یادگیری، تقویت حافظه و درک درد شناسایی شده است (۲۱). کانابیس در کاهش اثرات بیماری آب سیاه، درد، حالت تهوع، استفراغ، درمان اختلالات خواب، درمان سرطان (۲۱) و ایدز نقش موثری داشته است (۳۲). برخی تحقیقات نشان می‌دهد این مواد می‌توانند حالت اضطراب و افسردگی را کاهش و یا آن را تشدید نمایند (۲۸، ۲۰، ۱۳). تحقیقات کانابینوئیدی در رابطه با نورو توکسیتی یک دامنه بسیار شگفت آوری را ایجاد می‌کند. کانابینوئیدها ممکن است بتوانند نوروها را از طریق رسپتورهای کانابینوئیدی در مقابل سمیت عصبی محافظت نمایند (۳۰، ۱۲). از طرفی مشخص شده که در معرض قرار گرفتن دود ماری جوانا باعث تضعیف حافظه (۲۴)، محدودیت‌های یادگیری و حافظه در مغز توسط کانابینوئیدها در رت‌ها شده است (۸). اندوکانابینوئیدها بر آگاهی و شناخت انسان تأثیر می‌گذارد که این تأثیرات به طور عمده به تخریب حافظه کوتاه مدت مرتبط می‌باشد که موجب از بین

هیپوکامپ دارای ارتباطات متعددی با قسمت‌های زیادی از قشر مخ، دستگاه لیمبیک یعنی آمیگدال-هیپوتالاموس، سپتوم و اجسام پستانی می‌باشد (۱۱، ۱۰). هیپوکامپ در فرایندهای حافظه و یادگیری درگیر است. در واقع می‌توان گفت تقریباً هر گونه تجربه حسی باعث فعال شدن حداقل بخشی از هیپوکامپ می‌شود (۱۰، ۹). نقش هیپوکامپ در تثبیت حافظه کاملاً شناخته شده است چنان چه هیپوکامپ آسیب ببیند شخص از ذخیره اطلاعات عاجز می‌ماند اما اطلاعات قدیمی تر که قبلاً تثبیت شده‌اند دست نخورده و قابل استفاده باقی می‌ماند (۱۵، ۴). گیاه شاهدانه در زبان انگلیسی کانابیس و در زبان اسپانیایی ماری جوانا نامیده می‌شود. این گیاه یک ساله و لیفی است و معمولاً به طور خودرو در مناطق گرمسیری می‌روید (۳). سه ماده اصلی که از کانابیس تهیه می‌شود ماری جوانا، حشیش و روغن حشیش می‌باشد (۳). ماری جوانا از جوانه و برگ گیاه خشک شده کانابیس، حشیش صمغ متراکم و خشک شده گل‌های کانابیس و روغن حشیش از راه جوشاندن گل‌ها یا صمغ کانابیس در حلال آبی به دست می‌آید (۲۲، ۱۷). از گیاه کانابیس تاکنون بیش از ۶۱ ماده شیمیایی معروف به کانابینوئید است. اصلی‌ترین ماده کانابینوئید دلتا ۹ تتراهیدروکانابینول یا Δ^9 -THC و یا THC می‌باشد. THC با اتصال به گیرنده‌های کانابینوئیدی در مغز به عنوان مسئول بیشتر آثار روان گردانی کانابیس به شمار می‌رود (۱۷، ۲). مقدار THC در بخش‌های مختلف گیاه متفاوت است. مقدار THC در سرشاخه‌های گلدار گیاه در بالاترین حد و به ترتیب در برگ‌ها، برگ‌های تحتانی ساقه و دانه‌های گیاه کاهش می‌یابد (۱۷). تأثیرات مواد کانابینوئیدی بر بدن به عوامل متعددی بستگی دارد که از جمله مقدار مصرف دارو و مدت زمان مصرف دارو را می‌توان نام برد (۱۷، ۲). کانابینوئیدها از طریق رسپتورهای CB₁ و CB₂ اعمال فیزیولوژیک خود را انجام می‌دهند، به دنبال کشف و شناسایی این رسپتورها، اندوکانابینوئیدها نیز کشف شدند (۳۲). بررسی‌های حضور رسپتور CB₁ را

در این روش در یک چهارچوب مرجع نورون‌ها شمارش می‌گردند. اگر نورونی در هر دو چهارچوب باشد در شمارش محسوب نمی‌شود اما اگر نورونی در چهارچوب مرجع باشد ولی در چهارچوب بعدی نباشد شمارش می‌شود (۵).

پس از شمارش نورون‌ها دانسیته نورونی این گونه محاسبه گردید:

$$ND = \Sigma Q / \Sigma \text{frame} \times V \text{ dissector}$$

که در آن:

ΣQ : مجموع نورون‌های شمارش شده در یک نمونه است.

Σframe : مجموع دفعات نمونه برداری شده در یک نمونه است

$V \text{ dissector}$: حجم چهارچوب نمونه برداری است که برابر است با:

$$V \text{ dissector} = A \text{ frame} \times H$$

$A \text{ frame}$: مساحت چهارچوب نمونه برداری است.
 H : فاصله بین دو برش متوالی یا ضخامت هر برش می‌باشد.

پس از به دست آوردن ND با استفاده از نرم افزار Minitab ۱۳ می‌توان داده‌ها را تحلیل و در سطح معنی‌داری ($P < 0/001$) تعریف می‌گردد.

نتایج

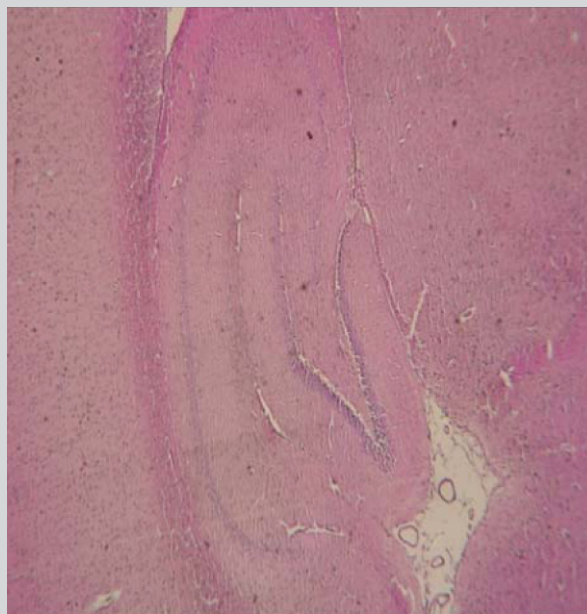
عصاره آبی برگ گیاه کانابیس ساتیوا باعث کاهش دانسیته نورونی در منطقه سوییکولوم هیپوکامپ شده است این در حالی است که عصاره الکلی این گیاه مخصوصاً با دوز ۲۵ میلی بر کیلوگرم وزن موش بر دانسیته نورونی ناحیه سوییکولوم تاثیر افزایشی داشته به مدت زمان یک ماه اثر کاهشی بر نورون‌های ناحیه سوییکولوم هیپوکامپ دارد و تزریق عصاره الکلی برگ گیاه کانابیس ساتیوا با دوز ۲۵ و ۵۰ میلی بر کیلوگرم وزن موش اثر افزایشی بر دانسیته نورونی ناحیه سوییکولوم داشته است. در نهایت می‌توان یادآور شد که عصاره الکلی با دوز ۲۵ میلی بر

رفتن اطلاعات می‌شود (۲۶، ۵). هدف از این تحقیق به دست آوردن اطلاعات بیشتری در جهت تکمیل اطلاعات گذشته در زمینه اثرات کانابینوئیدها بر ناحیه سوییکولوم هیپوکامپ و تاثیر میزان دوز عصاره مصرفی و مدت زمان مصرف آن است.

مواد و روش‌ها

گیاه کانابیس در منطقه‌ای از گناباد جمع‌آوری و در آزمایشگاه گیاه‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد با کد هرباریمی مربوط به گونه کانابیس ساتیوا شناسایی شد. برگ گیاه خشک شده شاهدانه برای هر نوبت عصاره گیری در همان روز کاملاً آسیاب و عصاره گیری به روش سوکسله انجام گرفت. برای انجام آزمایش‌ها ۴۰ راس رت نژاد ویستار با سن تقریبی ۸ هفته و وزن ۳۵۰-۳۰۰ گرم از موسسه رازی مشهد خریداری و همه حیوانات در دمای ۲۳-۲۵ درجه سانتی گراد و رطوبت ۵۰٪ و سیکل نوری ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی در اتاق حیوانات دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد نگهداری شدند. در طول آزمایش حیوانات به آب و غذای استاندارد کافی دسترسی داشتند. در این آزمایش موش‌ها به پنج گروه تجربی ۱، تجربی ۲، تجربی ۳، تجربی ۴ و گروه شاهد تقسیم شدند.

پس از تهیه عصاره آبی و الکلی برگ گیاه کانابیس ساتیوا در گروه‌های تجربی به ترتیب با دوزهای ۲۵ و ۵۰ میلی بر کیلوگرم وزن موش به روش داخل صفاقی (I.P.) به مدت ۳ هفته (هر هفته یک بار) عصاره تزریق شد در حالی که به گروه شاهد نرمال سالیین تزریق و پس از گذشت یک ماه حیوانات با رامپون و کتامین به نسبت وزن بدن (۶ و ۶۰ میلی بر کیلوگرم وزن موش) بیهوش و مغز در فرمالین نمکی ۱۰٪ قرار داده شد. پس از طی مراحل پاساژ بافتی از مغز برش‌های سریال ۷ میکرونی تهیه و با همتاکسیلین، اتوزین رنگ آمیزی شد، از منطقه سوییکولوم هیپوکامپ عکس برداری و به طریقه دایسکتور دانسیته نورونی بررسی شده و با گروه کنترل مقایسه شد. روش دایسکتور به این صورت بوده است که

شکل ۱- برش ساجیتال ناحیه سویکولوم هیپوکامپ با رنگ آمیزی هماتوکسیلین ، ائوزین (بزرگنمایی ۲۰۰ X)

جدول ۱- میانگین اثر عصاره‌های آبی الکلی کانابیس بر تعداد نورون‌های منطقه سویکولوم هیپوکامپ

	سویکولوم
	انحراف معیار \pm میانگین
کنترل	3460.2 ± 130.9
تیمار شده عصاره آبی دوز ۲۵	2107.5 ± 273
تیمار شده عصاره آبی دوز ۵۰	2717.4 ± 322
تیمار شده عصاره الکلی دوز ۲۵	4300.5 ± 368
تیمار شده عصاره الکلی دوز ۵۰	3802.7 ± 356

مزولیمبوکورتیکال و یکی از سیستم‌های دوپامینرژیک مهم در ساقه مغز است. نورون‌های دوپامینرژیک در وتراتگمنتال ایریا VTA تحت کنترل عمل کرد بازدارندگی اینترنورون‌های گابارژیک هستند، مهار گابا به وسیله رسپتورهای اپیوئیدی باعث افزایش آزادسازی دوپامین در پایانه‌های نورون‌های دوپامینرژیک در هسته آکومبوس می‌شود. بررسی‌ها نشان داده که کانابینوئیدها از جمله دلتا ۹ تراپتروکانابینول ماده موثره این گیاه، فعالیت

کیلوگرم وزن موش دانسیته نورونی ناحیه سویکولوم را نسبت به دوز ۵۰ میلی بر کیلوگرم وزن موش افزایش بیشتری می‌دهد ($P < 0.001$) (شکل ۱ و جدول ۱).

بحث و نتیجه گیری

در سال ۱۹۹۸ آنگلا آمری نقش دوپامین را شناسایی و اثبات نمود که کانابینوئیدهای روان گردان فعالیت نورون‌های دوپامینرژیک را در مسیر وتراتگمنتال ایریا VTA افزایش می‌دهند. VTA ناحیه‌ای در سیستم

دوپامین را در مسیر مزولیمبیک از ونتراتگمنتال ایرا به هسته آکومبیس افزایش می‌دهد. هسته‌های آکومبیس پایانه‌های مهمی از فیبرها را دارا هستند و اهمیت ویژه‌ای در مصرف داروهای اعتیادآور دارد. کانابینوئیدها نیز آزادسازی دوپامین را در هسته آکومبیس افزایش می‌دهند، البته مکانیسم آن ناشناخته است در بررسی حاضر تخریب نورونی در ناحیه هیپوکامپ ممکن است به دلیل افزایش فعالیت نورون‌های دوپامینرژیک در VTA باشد. هم چنین مشخص شد که در اثر استعمال کانابینوئیدها آزادسازی دوپامین افزایش می‌یابد به طوری که دوپامین در فضای خارج سلولی آزاد و منجر به بالابردن سطح دوپامین خارج سلولی، مهار فعالیت رسپتورهای آلفا ۱ در نورون‌های دوپامین جلوگیری می‌شود و خالی شدن منابع کلسیم خارج سلولی با آزادسازی کلسیم می‌شوند. با خالی شدن منابع کلسیم، رسپتورهای گلوتاماتی متابوتروپیک نوع ۱ از فعالیت سیناپتیک جلوگیری و در واقع نورون‌های دوپامینی تولید ایمپالس‌های مهار IPSP می‌کنند (۱). در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۶ نشان داده شده که THC ماده موثره گیاه کانابیس ساتیوا در رسپتورهای اپیوئیدی موجب تسهیل در آزادسازی دوپامین می‌شود (۲۷، ۶). لیانگ وو و ماریودر سال ۲۰۰۹ اظهار داشتند که سیستم کانابینوئیدی آندوژن موجب ضعف در یادآوری می‌شود که البته مکانیسم آن به خوبی شناخته نشده است اما مشخص شده که اندوکانابینوئیدها بر رسپتورهای CB₁ در آمیگدال و سیستم لیمبیک اثر و از طریق یک تاثیر مهاری بر روی شبکه‌های نورونی (توسط نورون‌های GABA) موجب کمبود حافظه می‌شوند (۱۹، ۱۸). پس احتمال می‌رود کانابینوئیدهای اگزوژن هم پس از ورود با اثر بر رسپتورهای CB₁ ایجاد کننده یک اثر مهاری بر نورون‌ها باشند و کاهش حافظه را به دنبال داشته باشند. در سال ۲۰۰۹ نشان داده شد که آگونست گیرنده‌های کانابینوئیدی سبب تخریب حافظه و آزاد سازی اندوکانابینوئیدها از نورون‌های پس سیناپسی و

کاهش آزادسازی نوروترانسمیترها می‌گردد. بررسی‌ها حضور گیرنده‌های CB₁ را در پایانه آکسونی نورون‌های گلوتاماتی هیپوکامپ نشان می‌دهند، بنابراین ممکن است که تخریب حافظه توسط آگونست گیرنده‌های CB₁ (کانابیس) به واسطه رهائش گلوتامات در هیپوکامپ صورت گیرد (۳۳). نتایج ما با بررسی‌های پیشین که نشان می‌دهد آگونست گیرنده‌های کانابینوئیدی مسبب تخریب حافظه است، مطابقت دارد (۱۴). در سال ۲۰۰۹ محققان مشخص نمودند ماده موثره ماری جوانا با نام دلتا ۹ تترا هیدرو کانابینول زمان برانگیختگی و تحریک نورون‌ها را در هیپوکامپ به ویژه ناحیه ژيروس دندانه‌ای تغییر داده و باعث ایجاد تغییرات در انتشار دوپامین، نورآدرنالین و گابا می‌شود. کانابینوئیدها قادرند القاء پتانسیل طولانی مدت را منقطع نمایند (۳۱). در سال ۲۰۰۴ تحقیقات نشان داد کانابینوئید به عنوان یک ترکیب اصلی مشتق از گیاه کانابیس ساتیوا اثر نوروپروتکتیوی دارد (۳۴). در سال ۲۰۰۳ کرن و سارن نشان دادند که استفاده کوتاه مدت کانابینوئیدها حفاظت نورونی را القاء می‌کند (۲۹). در سال ۲۰۰۹ اسمیت نشان داد که کانابینوئیدهای مصنوعی آگونست، ضایعات عصبی هیپوکامپ را بعد از قطع خون رسانی به مغز از شریان کاروتید یا ایسکمی مغزی کاهش می‌دهد و اثرات نوروپروتکتیوی (حفاظتی) کانابینوئیدها توسط آنتاگونست انتخابی رسپتور CB₁ بلوکه کرد کانابینوئیدها بدون واسطه میانجی گری رسپتورهای CB₁ و CB₂ در برابر مرگ عصبی در پاسخ به کمبود اکسیژن و فقدان گلوکز حفاظت کننده و دارای اثرات آنتی اکسیدانی می‌باشند (۳۱). در سال ۲۰۰۷ خاس پکو نشان داد سیستم اندوکانابینوئیدی بی‌نظمی‌ها را در سیناپس‌های گلوتامینرژیک تنظیم می‌کند که یکی از فاکتورهای مهم در ایسکمی سیستم عصبی مرکزی است. به طور کلی مشخص شده که تحریکات شدید رسپتورهای گلوتاماتی موجب آزادسازی سریع گلوتامات از پایانه‌های پیش سیناپسی می‌شود که یک فاکتور کلیدی

مصرف، ضریب هوشی و جنسیت می‌باشد. او نشان داد که گیاه شاهدانه اثرات وابسته به دوز دارد (۳۲). همان طور که نمودار ۲ نشان می‌دهد تزریق عصاره الکلی برگ گیاه شاهدانه در ناحیه سوبیکولوم هیپوکامپ با دوز ۲۵ mg/kg باعث افزایش دانسیته نورونی در این ناحیه و با افزایش میزان دوز عصاره، افزایش چندانی نمی‌بینیم. لذا به نظر می‌رسد عصاره برگ گیاه مورد استفاده اثرات نوروپروتکتیو وابسته به دوز دارد به طوری که آنالیز نتایج نشان می‌دهد که تزریق عصاره با دوز پایین تر آثار نوروپروتکتیوی قوی‌تری ایجاد می‌کند و این مطابق با یافته‌های مشابه دانشمندان دیگر است.

منابع

1. Ameri, A. (1998). The effect of cannabinoids on the brain. *Neurobiology*, 58; 315-348.
2. Barbara, B.W. (2002). Physiological and Psychological effects cannabis Review of the research findings. *J. Psychology*, 17(2); 128-130.
3. Baringa, M. (2001). How Cannabinoids work in the brain. *J. Science*, 291(5513); 2530-2531.
4. Behnam, M. (1996). Cellol haie asabi va system haie asabi: Ferdowsi University of Mashhad.
5. Behnam, M., Tehranipour, M. (2000). Post-operative time effects after sciatic nerve crush on the number of alpha motoneurpns. using a stereological counting method. *Iran Biomed*, 4; 45-49. [in persian]
6. Bernard, L., Steven, R. (2004). Cannabinoid CB1 receptor antagonist as promising new Medication for drug Dependence. *J. Pharmacology*, 312; 875-883.
7. Braide, D., Sala, M. (2000). Function of

در به راه اندازی آبخار واکنش‌های سیتوتوکسیک است که در نهایت مرگ سلولی را در ایسکمی هدایت می‌کند که نتیجه‌ی بی‌نظمی شدید گردش خون مغزی است. نتایج بررسی‌ها در شرایط *invivo* و *invitro* در حیوانات اثبات می‌کند که سیستم اندوکannabinوئیدی سلول‌ها را در برابر فاکتورهای پاتوژنیک ایسکمی محافظت می‌کند. در نهایت گزارش کرده‌اند که سیگنال‌های درون سلولی می‌توانند این مکانیسم‌های نوروپروتکتیوی را تنظیم کنند (۱۶). در سال ۲۰۰۸ سولوویچ به تاثیرات مزمن شاهدانه بر حافظه پرداخت و عوامل اثرگذار شاهدانه بر حافظه شناسایی شد که از جمله مدت زمان مصرف، میزان

cannabinoid –induced working memory impairment is reversed by second generation choline strasel inhibitor in Rats. *Neuroreport*, 11; 2025-2029.

8. Diego, E., Yadin, D. (2001). Memory extinction, learning anew, and learning the new: dissociation in the molecular machinery of learning in cortex. *J. Neuroscience*, 291(5512); 2417-419.

9. Ganong, W.F. (2007). *Medical physiology*. Harcourtace Jovanovich, Inc, 643-645.

10. Gorden, M.S. (2000). *Neurobiology*. Third editon. Oxford university press, 34-618.

11. Guyton, A. C. (2008). *Medical physiology*. Harcourtace jovanovich, Inc, 643-645.

12. Hampson, R.E., Simeral, J.D., Kelly, E.J., Deadwyler, S.A. (2003). Tolerance to the memory disruptive effects of Cannabinoids involves adaption by hippocampal neurons. *Woley-Liss, Inc*, 543-556.

13. Hill, M.N., Gorzalka, B.B. (2009). Impairment in Endocannabinoid signaling and

depressive illness. *J. Jama* , 301(11);1165-1166.

14. Jeon, Y.J., Yang, K.H., Pulaski, J.T., Kaminski, N.E. (1996). Attenuation of inducible nitric oxide synthase gene expression by delta 9-tetrahydrocannabinol is mediated through the inhibition of nuclear factor- kappa B/Relactivation. *Mol Pharmacol*, 50: 334-341.

15. Kaplan, H. (1898). *Review of physiology & psychology*: Translated by pourafkari, Iran. zoghi publication.

16. Khaspekov, L., Bobrov, M. (2006). The Endocannabinoid system and its protective role in ischemic and cytotoxic injuries of brain.

17. Kosiorek, P., Hryniewicz, A., Bialuk, L., Zawwadzka, A., Winnicka, M.M. (2004). Cannabinoids alter recognition memory in rat. *J. Pharmacol Rev*, 55;903-910.

18. Liang-Wu, F, John, C.L. (2009). Electroacupuncture modulates vIPAG release of GABA through presynaptic cannabinoid CB1 receptors. *J. Applied Physiology*, 106;1800-1809.

19. Mario, A.P., Jose, L.P. (2009). Endocannabinoid-mediated Long-term depression in the Avain Midbrain expressed presynaptically and postsynaptically. *J. Neurosci*, 29 (13);4131-4139.

20. Martin, M., Ledent, C., Parmentier, M., Maldonado, R., Valverde, O. (2002). Involvement of CB1 cannabinoid receptors in emotional behavior. *J. Psychopharmacology* , 159;379-387.

21. Murillo-rodriguez, E. (2008). The role of the CB1 receptor in the regulation of sleep. *Neuro-psychopharmacology & biological psychiatry*, 32;1420-1427.

22. Mohini, R., Deepak, C.D. (2006). The acute effects of cannabinoids on memory in humans: a Review. *J. Psychopharmacology*, 188; 425-444.

23. Nasehi, M. (2009). Effect of inhibitors of nitric oxide synthetase in the dorsal hippocampus area CA1 on learning model. *Jornal University of Medical Scieances*, 71(19);1-9.

24. Niyuhire, F., Varvel, S.A., Martin, B.R., Litchman, A.H. (2007). Exposure to marijuana smoke impairs memory retrieval in mice. *J. Pharmacol*, 322;1067-1075.

25. Park, B., Mcpartland, J., Glass, M. (2004). Cannabins, cannabinoids and reproduction, prostaglandins Leukotrienes and Essential Fatty Acids , 70;189-197.

26. Reich, C.G., Mohammadi, M.H., Alger, B.E. (2008). Endocannabinoid modulation of fear responses: learning and state-dependent performance effects. *J. Psychopharmacology* , 22(7);769-777.

27. Robbe, D., Sean, M.M., Alexander, T. (2006). Cannabinoid reveal importance of spike timing coordination in hippocampal function. *J. Nature Neuroscince* , 9;1526-1533.

28. Rodriguez, F., Katz, N., Debonel, G., Gobbi, G. (2007). Cannabinoids elicit antidepressant-like behavior and activate serotonergic neurons through the medial prefrontal cortex. *J. Neurosci* , 27(43);11700-11711.

29. Sarne Y , Keren O. (2003). Are cannabinoid drugs neurotoxic or neuroprotective? *Medical Hypotheses*, 63(2):187-192.

30. Sean, D.M., Glass, M. (2002). CB1 and CB2 reseptor-mediated signaling: a focus on endocannabinoids. *J. Prostaglandins, Leukotrienes, & Essential Fatty Acids* , 66;161-171.

31. Smitch, P. (2009). Cannabis and brain:

Is it neurotoxic or neuroprotective?. New Zealand journal of physiology, 29;37-40.

32. Solowiji, N., Battisti, R. (2008). The chronic effects of Cannabis on memory in humans. Psychology, 1;81-98.

33. Svizenska, I., Dubovy, P., Sulcova, A. (2008). Cannabinoid receptors 1 and 2 (CB1 and CB2), their distribution, ligand and functional involvement in nervous system structures. Pharmacology Biochemistry and Behavior, 90;501-511.

34. Teresa, I., Giuseppe, E., Massimo, O.R. (2004). Neuroprotective effect of Cannabinoidol, a non-psychoactive component from Cannabis sativa, on beta-amyloid-induced Toxicity in PC 12 cell. J Neurochem, 89(1);134-410.

35. Witkin, J.M., Tzavara, E.T., Nomikos, G.G. (2005). A role of cannabinoid CB1 receptor in mood and anxiety disorders. J Behavioral pharmacology, 16(5);315-331.

